

«журналістика і політика навчили мене аналізувати ситуацію зсередини, показали усі непривабливі сторони нашого соціального і політичного станів. Я довгий час виношував думку про те, щоб відобразити усе накопичене в сюжеті драми».

Тематика його п'єс різноманітна, але виразно окреслюються два основних тематичних напрями: історичний і соціополітичний. Першою побачила світ п'єса на три дії «Протестувальники» (1964). В основу сюжету «Протестувальників» покладені політичні події 27 травня 1960 р. (перший військовий переворот у Туреччині).

Соціальна проблематика актуалізується і в п'єсах «Я – країна» (1965) і «Один у жовтих чоботях у політиці» (1968). Обидві драми спрямовані на розкриття бюрократизму й злочинів перед народом представників влади.

Зважаючи на складну політичну ситуацію в Туреччині упродовж 1970-х – 1980-х років, Р. Більгінер трансформує свої емоції у віддалену від політичних колізій тематику, зосереджуючись на внутрішньому світі своїх героїв, хоч все ж торкається політичних моментів. У п'єсі «Хто я?» (1981) Р. Більгінер порушує вічне питання людини, хто вона є і яке її місце в цьому світі, проектуючи сюжет твору на євангельську теорію зародження світу. Р. Більгінер зробив вагомий внесок у розвиток суспільної драми, зберігаючи свою самобутність. Незважаючи на складний політичний період у країні, драматург зміг висловити своє бачення на події, бути на боці народу, не відмовився від гострого слова.

ПРОЦЕСС ОБУЧЕНИЯ С ТОЧКИ ЗРЕНИЯ НЕЙРО- ЛИНГВИСТИЧЕСКОГО ПРОГРАММИРОВАНИЯ

Пугач Б. В. (г. Харьков)

Нейро-лингвистическое программирование (НЛП) – это набор техник, позволяющих производить быстрые изменения в мышлении людей с целью развития и изменения их поведения. НЛП часто называют «искусством и наукой совершенствования личности».

Рассматривая процесс обучения с точки зрения НЛП, стоит отметить два основных способа работы человека с информацией, на которые мы опираемся в процессе обучения: извлечение из памяти хранимой там информации и её обработка. Особенности протекания этих процессов индивидуальны, т. к. у каждого человека своя система представлений или модальность, базируясь на которой человек воспринимает окружающую действительность.

В НЛП принято выделять три перцептивные модальности: *визуальную* (зрительную – я вижу), *аудиальную* (слуховую – я слышу) и *кинестетическую*, основанную на телесных ощущениях (я чувствую). Человек может отражать мир в разных модальностях, но для каждого человека есть предпочтительная, основная модальность.

Так, объясняя материал «визуалу», нужно использовать слова, обозначающие цвет, размер, форму, местоположение, выделять цветом отдельные пункты или аспекты содержания. Эффективно использование любых наглядных пособий: рисунков, видео, схем и прочее.

Для учащегося-«аудиала» важен тембр голоса, громкость, паузы, высота тона. Для закрепления изученного материала лучше всего подойдет диалог.

Для «кинестетика» важно использовать жесты, уместные прикосновения, фокусируя внимание на описании ощущений, аналогий, ассоциаций.

Знание того, какая система представлений преобладает у того или иного учащегося, позволяет преподавателю более эффективно организовать знакомство с новым материалом и облегчает процесс запоминания новой информации, а также устраняет психологический барьер на пути к получению новых знаний, создает психологически комфортную обстановку для учащегося на занятии.

Безусловно, такой подход идеально подходит для индивидуальных занятий, где преподаватель, изучив, к какому типу восприятия относится учащийся, может весь учебный процесс построить с учетом его системы представлений. Однако следует заметить, что исследователи НЛП технологий предлагают также ряд возможных вариантов работы с группами учащихся.